

Με συντροφιά τον Σταυρό

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Στο Μαρτυρολόγιο το οποίο επιμελήθηκε και κατέγραψε ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ανακαλύπτουμε ψυχές ανθρώπων που λουσμένες στη θεία χάρη του Κυρίου μας, βρήκαν τη δύναμη να μαρτυρήσουν για την ορθόδοξη πίστη. Είναι οι άγιοι της Εκκλησίας μας, μάρτυρες και νεομάρτυρες, που με το παράδειγμά τους φωτίζουν τον δρόμο του Χριστού και κάνουν περήφανη τη χριστιανική θρησκεία.

Ένας τέτοιος άγιος είναι και ο νεομάρτυρας **Χριστόδουλος ο Κασσανδρινός**. Καταγόμενος από τη σημερινή Κασσάνδρεια της Χαλκιδικής, από πολύ νωρίς ο Χριστόδουλος έδειξε την αγάπη του για τον Χριστό. Μικρό παιδί βρέθηκε στη Θεσσαλονίκη, να δουλεύει παραγιός σε έναν ράφτη, από τον οποίο έμαθε πολύ γρήγορα την τέχνη. Έκανε πολλά ταξίδια, καθώς έπρεπε να παραδώσει τις παραγγελίες των ρούχων και των υφασμάτων, αλλά πάντα μετά γύριζε στη Θεσσαλονίκη. Σε ένα από τα ταξίδια του λοιπόν, βρέθηκε στη Χίο. Καθώς προχωρούσε στα διάφορα μαγαζιά του νησιού, το μάτι του έπεσε πάνω σε έναν σταυρό. Χωρίς δεύτερη σκέψη, τον αγόρασε και τον πήγε σε έναν αγιογράφο να τον ζωγραφίσει. Έπειτα, κατά το γυρισμό του στη Θεσσαλονίκη, τον παρέδωσε στον ναό του Αγίου Αθανασίου, στον οποίο είχε φίλο τον καντηλανάφτη της εκκλησίας.

Ο
ΑΙΟ
Ε

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥ
ΛΟΣ
Ε

ΝΕΚΡΟΙ
ΧΡΙΣΤΟΥ

Ο
ΕΚ ΚΑΡΦΑΓΙΝΩΝ
ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΝΕΚΡΟΙ
ΧΡΙΣΤΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

Όμως μετά από λίγες μέρες πικρά μαντάτα έφτασαν στα αυτιά του Χριστόδουλου. Ένας Βούλγαρος, χριστιανός όμως, ετοιμαζόταν να ασπαστεί τον μουσουλμανισμό. Να αρνηθεί δηλαδή τον Χριστό! Ο Χριστόδουλος δεν μπορούσε ούτε να καταλάβει ούτε να πιστέψει κάτι τέτοιο. Μέσα του φούντωσε η επιθυμία του μαρτυρίου. Κάθισε κι έγραψε τις αμαρτίες του σ' ένα χαρτί. Εξομολογήθηκε, εκκλησιάστηκε, πήρε δύναμη. Ήξερε ότι ο Χριστός θα ήταν δίπλα του ό,τι και να γινόταν. Όμως χρειαζόταν κάτι ακόμα για να εκπληρώσει το θείο αυτό έργο που του είχε ανατεθεί. Πήγε και ζήτησε από τον καντηλανάφτη φίλο του τον σταυρό που είχε δωρίσει στον ναό πριν λίγες μέρες. Ο σταυρός από εδώ και πέρα θα ήταν ο πιστός του σύντροφος, η παρηγοριά του και η πηγή της δύναμής του.

Τα τύμπανα των Τούρκων αντήχησαν σε όλη την πόλη! Η τελετή άρχιζε. Ένας χριστιανός θα τούρκευε! Όμως σαν ουράνια λάμψη εμφανίστηκε ο Χριστόδουλος διακόπτοντας το παράλογο αυτό θέαμα. Δείχνει τον σταυρό στον Βούλγαρο και του λέει: *«Αδελφέ τι έπαθες; Να η πίστη μας, να ο Χριστός, που σταυρώθηκε για χάρη μας, εσύ γιατί αφήνεις τον Χριστό και Σωτήρα σου και γίνεσαι Τούρκος;»* Όμως ο Βούλγαρος αρνείται να κοιτάξει τον σταυρό και τον Χριστόδουλο και γυρίζει αλλού το βλέμμα του. Ο Χριστόδουλος συνέχισε να του μιλάει με πάθος για τη χριστιανική πίστη. Όμως οι Τούρκοι δεν θα το ανέχονταν αυτό. Όρμηξαν στο νεαρό και άρχισαν να τον χτυπούν αλύπητα. Αίμα άρχισε να κυλάει από το κεφάλι του, όμως τα χέρια του κρατούσαν ακόμα σφιχτά το σταυρό.

Τον οδήγησαν στον Τούρκο κριτή, για να τον καταδικάσει σε θάνατο. *«Αρνήσου την πίστη σου και γίνε Μουσουλμάνος»*, ήταν η συμβουλή του δικαστή. *«Αρνήσου εσύ τη δική σου και γίνε χριστιανός»*, απάντησε ο Χριστόδουλος. Οι Τούρκοι που παρευρίσκονταν εκεί έμειναν έκπληκτοι με το θάρρος του. Ο θυμός τους είχε φουντώσει, το μένος τους ασυγκράτητο. Είπαν στο Τούρκο δικαστή απειλητικά: *«Αν δεν καταδικάσεις τον χριστιανό σε θάνατο τώρα αμέσως, θα σκοτώσουμε εσένα!»*. Τόση ήταν η οργή τους! Ο κριτής φοβήθηκε και διέταξε να οδηγήσουν τον νέο στην αγχόνη. Έξαλλοι οι Τούρκοι, με το μίσος να καίει την καρδιά τους, κατευθύνθηκαν προς το προαύλιο του ναού του Αγίου Μηνά. Ο Χριστόδουλος δεν άφησε τον σταυρό στιγμή από τα χέρια του μέχρι την ύστατη στιγμή.

Εκεί λοιπόν, έξω από τον ναό αυτό, στις **27 Ιουλίου 1777**, ο άγιος μας παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο και προστέθηκε επάξια στους νεομάρτυρες της Εκκλησίας μας. Η θεία του χάρη συνέχισε να ευλογεί τους πιστούς ακόμα και μετά τον μαρτυρικό του θάνατο, καθώς πολλές μαρτυρίες σώζονται για τα θαύματα που ακολούθησαν. Τα ρούχα του, ακόμα και το σκοινί που κρεμάστηκε, συνέχισαν να θαυματοουργούν για πολύ καιρό μετά την άνοδο του νεομάρτυρα στους

Ουρανούς, και γιάτρεψαν μάλιστα πολλούς αρρώστους.

Απόδοση: Αλέξανδρος Σαββόπουλος